

Cursief#1

Er hangt een geheimzinnige sfeer rond de bakkerij waar ik op zondag mijn croissants koop.

Terwijl ik aanschuif in de minstens-twintig-mensen-lange rij, vraag ik me af of de andere klanten mijn gevoel delen. Mythisch, cryptisch, enigmatisch? Ik krijg de kans niet het hen te vragen. Opeens drummen ze samen onder de luifel. De eerste druppels vallen. De herfst komt als een verrassing.

Nu moet ik toegeven dat het bakkersgeheim ruimschoots gecompenseerd wordt door de zes meisjes achter de toonbank. Alles voor het zicht: frisse snoetjes, frivol opgestoken kapsels en in strakke jeans gewurgde kontjes. Hun baas echter heeft geen gezicht, laat staan een weelderige haardos of een afgetraind lichaam. Hij is eenvoudigweg onzichtbaar. Altijd. En laat ik dát nu net raadselachtig vinden, mysterieus zelfs.

De bakker uit het dorp van mijn jeugd, speelde in de fanfare en danste de charleston op het bal van de burgemeester. Een joviale Bourgondiër, die met wit bestoven gezicht zijn klanten groette in de winkel. Mijn bakker vandaag is een zwijgzame asceet, die zich verlegen opsluit in de kelder. Ofwel, bestaat hij helemaal niet.

Misschien is Thijssen geen Warme bakker, maar een Ebakker? Een elektronische bakker, een computer met andere woorden. Waar bijvoorbeeld blijven al die gevulde manden vandaan komen? De bron lijkt onuitputtelijk. Een wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging door een druk op de Repeat-knop? Regelmatig merk ik dat een kers niet precies in het midden van een gebakje zit of dat pudding zomaar uit een hoorntje loopt. Een beetje bakker zou zo iets niet tolereren, een robot heeft er lak aan.

En dan die nieuwe broodsoort om de paar weken? Ik verdenk de winkelverantwoordelijke, die met het grijzend haar, de dubbele kin en de adelaarsblik, er van te experimenteren. Ze goochelt wat met ingrediënten en verhoudingen, typt alles in op een schermpje en hopla de spatels, troggen en kneedmachines schieten in actie. De volgende morgen, een nieuwe bakkersapp: 'speltbrood met noten', 'suikerarme kramiek' of 'pistache slagroomsoezen'. De mislukkingen komen gegarandeerd in de broodpudding terecht, die nog lekker is ook.

Mijn besluit staat vast. Straks vraag ik aan de kassa naar het Facebookprofiel van de bakker. Staat er geen foto bij, dan acht ik mijn virtuele-bakker-theorie bewezen. Niettemin neem ik mij voor te genieten van de actie van de maand: 'buitengewoon terug-naar-school-brood'.